TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

מולד חודש אלול.

1:54 AM

פיט 16 חלקים

לעילוי נשמח ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר׳ טוביי זייל ורעיחו רישא רחל בח רי אברהם שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת ראה כ"ה אב תש"פ SHABBOS PARSHAS RE'EH AUGUST 15, 2020

9:3, - פלג הפנחה עש"ק - 6:29 | הדלקת נרות שבת - 7:38 | זמן קריאת שפע / מ"א - 8:57 | זמן קריאת שפע / הגר"א

יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליד אות או מופת ... לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם וגו' (יג-בג)

מזהירה אותנו התורה כי לא נשמע אל הנביא שקר ולא נלך בעצתו הנלוזה, אף אם יקויים האות והמופת. ככתוב וכמצווה: 'לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל וולם החלום ההוא. כי מנסה ה' אלקיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה' אלקיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם'. אלא נעשה לו, לנביא השקר את המשפט הראוי למסית מדיח את בני ישראל מדרכי עבודת ה', ונקיים בו מצוות: 'ובערת הרע מקרבר וכל שראל ישמעו ויראו'. הרי שמנסה הקב"ה את עמו ישראל בנסיוז כה נורא ואיום של יבודה זרה. עד שבשעת נסיוז נראה כי יש ממש בנבואת הנביא השקר ומחוייבים ופעם לשמוע בקול דבריו, כל זה למה ומדוע. כותב לנו התורה, מה הסיבה שמנסה ' את בניו בנסיוז כה גדול. כי מנסה ה' אותנו למעז דעת האם אנו אוהבים אותו בכל לב ובכל נפש. או שמא חס וחלילה חסר באהבתינו אליו.

והיה כאשר אין הולכים בעצת נביא השקר ואין שומעים לעצתו, אף אם יעשה את ל השינויים בבריאה גם אז לא נאבה לו ולא נשמע אליו. אלא נשאר דבקים בה' במצוותיו. בכר מגלים לעיז כל כי אנו אוהבים את ה' בשלימות בכל לבבינו ונפשינו. אר באשר מתפתים חלילה לדבריו הרעים והנוראים המרים כלענה. אשר אומרם באופז משתמעים ונראים ערבים לאוזניים ונחמדים לעיניים. ונופלים בעבודת אלילים ובע"ז. זרי מתגלה שאין אהבתינו אליו תמה וחזקה, ומחוסר האהבה עצמה, באה הנפילה.

נמצא שאהבת הבורא הוא היסוד והעיקר שבעיקרים וראשוז לכל המצוות. לפיכר כאשר מנסה ה' את בניו לראותם אם מקיימים מצוותיו כראוי והאם אוהבים אותו, אזי

בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת (יד-א) ~ בענין אחדות ואהבת ישראל

הנה יש להעיר, דקודם כל מצות האמורות בתורה לא הקדים התורה בהקדמה Π ול "בנים אתם לה' אלקיכם". מאי שנא הכא דיש כאו הר הקדמה קודם מצות לא .תגדדו? ונראה לומר בעזהי"ת. דהנה דרשו חז"ל (יבמות יג-ב): "לא תתגודדו. לא עשו אגודות אגודות. האי לא תתגודדו מיבעי ליה לגופיה. דאמר רחמנא: לא תעשו זבורה על מת! א״כ, לימא קרא לא תגודדו, מאי תתגודדו? שמע מינה להכי הוא אתא. ואימא: כוליה להכי הוא דאתא! אם כז. לימא קרא לא תגודו. מאי לא תתגודדו? שמע מינה תרתי". ע"כ. הרי. שדרשו חז"ל דאיכא לאו שלא תעשו אגדות אגודות. ופרש״י ״דנראה כנוהגין ב׳ תורות .״ומשום הכי, בחול המועד לא מתפללים מי שנהגו שלא להניח תפיליז עם אלו שנהגו להניח תפיליז. שנראה כאגודות אגודות. וכשני תורות. וא"כ יש לומר דמשום הכי הקדים התורה "בנים אתם לה" אלקיכם", וכיון שכן שכל כלל ישראל הם בנים של השי"ת, שייך איסור של "לא געשו אגודות אגודות". כדי שיהא כל כלל ישראל באחדות.

אולם יש להעיר. אמאי דרוש כן מקרא של האיסור של גדדיה וקרחה על מת. לא

Coronavirus: Relevant Halachos in These Trying Times (20) Treating Patients, Risking Getting the Virus, Ouestion: As a doctor, am I entitled according to halacha and daas Torah, to refrain from treating patients so as not to risk getting the virus? **Answer: R' Shmuel Wozner** zt"l was asked a similar question 28 years ago and answered in his sefer. Shu't Shevet Halevi 8:251:7, that even when there is a catchy virus, a doctor must use his skills to heal the *tzibbur*. There are of course the regular protective activities that doctors use to keep safe, and those must be employed. The experts on infectious diseases are able to set reasonable safety precautions which are kept by many doctors who mostly stay healthy. Even though there is definitely a bit more risk than when staying home, a doctor must do his job. He brings proof from the arrangements set up by R' Akiva Eiger zt" in the well known Cholera plague that hit his city of Posen. As recorded in *Igros Sofrim 30* he set up a system of helpers and doctors to stay with the sick people in the above-type conditions. We assume that in such cases the right thing to do is to take care of the sick and the *mitzvah* will protect them. The truth is that every community needs people such as firefighters, policemen, Hatzalah volunteers, etc. who, by nature, have riskier jobs but must stick to their jobs as long as the risk is not reckless. Getting Sick in Order to Gain Employment After Recovery. **Ouestion:** I lost my job due to the Coronavirus circumstances. If

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

מאת פוה"ר ברוך הירשפלד שליט"א ראש כולל עטרת חיים ברוך סליבלנד הייטס

age group, I will have antibodies that basically make me risk-free and allow me to get a job that can help support my family. Can I do things to make myself sick on purpose to cause this to happen?

Answer: This question was asked to **R' Shmuel Kaminetzky** shlit'a and he said it is prohibited to do so. Explanation of the psak: We find in Baya Metziah 112a that the Gemara learns a posuk in the Torah to mean that one must pay a worker on time, especially because many times the worker risks his life to go up on high trees to pick fruit, or on top of high buildings to do necessary work on the building. From here we see, as brought down in *Poskim* (see **Pischei Teshuva** *Y.D.* 28:10), that a person is entitled to take some degree of risk in order to earn a living.

One might say that this justifies doing so in our question. However, this is not a comparison, as the **Noda B'Yehudah** in Teshuvos (2 Y.D:10) says, those cases are a "far-fetched" danger. but in a more dangerous case there might be no justification, especially when this virus has been fatal to people of all ages. Also, as R' Shmuel added, this "danger" is the type of activity that workers do often and get used to doing, without feeling any ongoing danger, even though it could sometimes cause harm. The Noda B'Yehuda himself, in his additions to that teshuva, said this logic. Another logic mentioned is that there, the person is doing a direct action for his *parnassa* which is a normal accepted, and not reckless activity. However, there is no source to make I get the virus and I am subsequently healed, as I should in my oneself sick in a non-accepted way to help gain employment later.

ביו הריחים - תבלין מדף היומי - שבת דף קנו.

nor may one ask a (נדר) awife or child's vow (כמבירים שהו לצורד שבת' - On *Shabbo*s, one may not be מפירים שהו לצורד שבת' for a release (התרת נדרים), only if this release is needed for שבת then it may be done. There are 3 reasons given for this halacha: 1) it's a חכם or 3 people & this looks like a, ממצוא חפציך ודבר דבר (2, טרחה יתירה or 3 people & this looks like a דיו תורה which is assur on שבת ווי"ט on Yom Kippur night? The פימא פ"ח, כרו sassur on סכל נדרי אחל. how are we permitted to say שבת וווי"ט on Yom Kippur night? The פימא פ"ח, כרו ר"ת. "מיוה"כ שעבר, עד יוה"כ הבא..." have the words כל נדרי have the words (נדרים כג:) **שיטת ר"ת** brings א"ש have the words "ר"ת. "מיוה"כ שעבר, עד יוה"כ הבא... raises a number of issues with this מיסח should be בל נדרי is referring to our future בהיה. עד athe proper מיהיה"כ הזה. עד should be מיהיה"כ הזה. עד מיה"כ הבא עלינו לטובה" Says מיה. קדמונים did have the מיה"כ שעבר 60 נוסח & that is what he prefers as well. Therefore, says the

Rosh, since our Gemara says we may not do התרת נדרים on Yom Toy, we should be careful to say ברכו earlier, before ברכו The שנדו ריב"ש adds that even according to the Rosh. our Gemara shouldn't pose a problem, because one may be matir a neder on שבת וו''ט and since *Yom Kippur* is a day of סליחה וכפרה, it should be considered a need for the day. The לצורך היום says we are מיהג to recite כל נדרי while it is still daytime. The משנ"ב adds that even though we pasken like כל נדרי & we are referring to future vows which is מנתכ to be done on Yom Tov, since it looks like כל נדרי which is assur, we say כל נדרי early before Yom Tov starts.

Rabbeinu Yitzchak Aramah zt"l (Akeidas Yitzchak) would say:

The **Rambam** and others maintain that forbidden foods are harmful to the body. But if these foods are forbidden purely for health concerns, why did the *Torah* not mention poisonous plants as forbidden to us? However, the main reason is purely spiritual in nature, because their essential quality corrupts one's character traits, as through them emerges impure blood, which corrupts the soul. The *Midrash* explains that forbidden birds are specifically birds of prey. Similarly, all animals of prey are forbidden, as they implant within the soul cruelty and corrupt qualities. Kosher animals are different in terms of their inner qualities. Meticulous observance of *Kashrus* helps both body and soul!"

A Wise Man once said: "The secret of getting ahead is simply getting started." Printed By: Mailway Services.

Any disrespect in Shul shows a lac of your REVERENT connection wit with a two two with two with two with the work of the work Any disrespect in Shul shows a lack of your REVERENT connection with Serving Mosdos and Businesses WorldwideSince1980 (1-888-Mailway)

103.555+ 855.400.5164

Mazel Toy to Heshy & Sure Gitty Weinberger & Yossie & Chanie Bergman on the Chasuna of Esther Malky & Tzvi. May they be zoche to buildaBayis Ne'eman B'Yisroel

סוף זפן תפילה/הגר"א - 10:42 שקיעת החפה שבת סודש - 7:54 פוצש"ק צאת הכוכבים - 8:44 צאה"כ / לרבינו תם - 9:06

מנסה אותנו דווקא בזה הדבר, אם חפצים אנו לאהבה את שמו בכל התאמצותינו וכוחותינו. עד כי אף אם נראה כי מז השמים מסייעים לדברי נביא השקר וכי יש ללכת עתה אחרי דבריו ולעבוד ח"ו עבודה זרה. אר עקב גודל אהבתינו אליו בוז נבוז לו, לא נמירנו ולא נחליפנו. אף לא נעבור אפילו על תג קטן ואות אחת מן התורה. אז מעיד הקב"ה כי אוהבים אותו בכל לבבכם ובכל נפשכם וכי משלו אנו. הדבר בא לידי ביטוי באופני עבודת ה' בכל זמן ועת. כאשר אדם אוהב את ה'.

מחפש הוא להוסיף כהנה וכהנה בקיום המצוות כדבעי בכל פרטיה ודיק וכאשר מקיימם נעשים בהתלהבות ובחיות דקדושה ובשלימות המעשה. אינו עושה את המצוות רק לצאת י״ח בעלמא כמי שכפאו שד. אלא מחמיר ומתחסד בדקדוקי המצוות. בודק בפלס אחר מעשיו כיצד נעשו. והאם נעשו כראוי וכיאות להעשות לפני מלך נורא ונשגב. כפי אשר ברש"י מפרש על הפסוק 'ואהבת': עשה דבריו מאהבה. אינו דומה עושה מאהבה לעושה מיראה'. הרי שהעושה את המצוות מתור אהבה לא ישוה ולא ידמה לעושה מיראה. רק כי חייבים ותו לא. אלא אדרבה מוסיף גם את מה שאינו מחויב לעשות. מגודל השתוקקותו והתלהבותו לפני אדון כל.

מגופו של נסיון למידים. כי אין צריר להרחיק עבוד עבודה זרה בפועל בכדי להיקרא עובד אלילים. אלא אף כאשר איז די אהבה אמיתית וגמורה בכל לב ונפש לה', הדבר גורם שיעשו מצוותיו בלא טעם וריח, אך לא די רק לאהוב את ה' בפשטות האהבה בלא התבוננות יתירה רק כמצוות אנשים מלומדה, אלא צריך להיות מצוות האהבה חקוקה באדם בכל רמ״ח איבריו ושס״ה גידיו. רק בכר יהיו המצוות נעשים כהוגן, כמובא בגמרא, 'כל מצוה שקיבלו עליהם בשמחה עדיין עושיו אותה בשמחה'. הרי שבכח האהבה עושים את המצוות בשמחה. ובזכות עשיית המצוות בשמחה, זוכים שישמרו לנצח לדורות עולם.

שייכי הני ב' ענינים זה לזה כלל ועיקר? ונראה בעזהי"ת לבאר הענין, דהנה טעם של האיסור שלא לעשות דברים אלו על מת כתב החזקוני וז"ל: "בנים אתם לה" אלקיכם לפיכר לא תתגודדו על מה שיארע לכם אפי׳ אינר מבין מדוע אירע לר כך אלא סמוך עליו כי כל מעשיו של הקדוש ברור הוא לטובה כמו ההטנים שאינם מבינים מעשה אביהם אלא סומכים הם עליו. ולא תשימו קרחה ביז עיניכם למת אם מת אביכם לא תתגודדו ולא תעשו קרחה ואל תצטערו יותר מדאי כי אינכם יתומים בכר שהרי יש לכם אב גדול חי וקיים הוא הקדוש ברור הוא". עכ"ל. ומבואר מדבריו, דמכח גודל האמונה והבטחון בהשי"ת שייר האי איסור. שהרי

אנו ממש כמו בנים שסומכין על אבינו שבשמים שהוא עושה רק מה שהוא לטובה לנו. וע"כ לא שייר לעשות דברים אלו. שהרי יש לנו אבינו שבשמים שהוא חי וקיים! וא״כ לפי זה יש לפרש אמאי נלמד דין דלא תעשו אגודות אגודות ממקרא זה. דרק מי שיש לו אמונה ובטחון בהשי"ת שייר לאהוב כל אחד ואחד. דמי שאינו מאמיז בהשי"ת. אם אחד עושה לו איזה דבר רעה חושב דאותו איש הוא סיבת הרעה. אבל האמת הוא שאנו מאמיו באמונה שלימה. שא"א כלל וכלל לשום אדם לעשות איזה דבר אשר אינו בגזירת השי"ת. וע"כ איז שום מקום בעולם להיות להיות שנאה עליו. שהרי הסיבה הוא מאת השי״ת. וא״כ מובז הייטב אמאי מקושר הני ב' עניני בהר קרא. דרק באמונה בהשי"ת שייר לאהוב כל אחד ואחד.

מעשה אבות סימן לבנים

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלקיכם ... (יא-כוכו)

Hashem sends us blessings every day but unless we make an effort to look out for them and "see" them as blessings, we may not even realize that we are being blessed! In fact the greatest blessing we receive daily is life itself. **R' Avraham Pam** zt"l would say that when we wake up in the morning and say Modeh Ani, we should look at our breakfast as a seudas hodaa (thanksgiving feast). By employing a singular term, "ראה" (see) the Torah reminds us that each individual should see his blessing as an individual, and not as part of the klal because everyone looks at life through his own individual lens. Since people don't always realize the beracha they receive daily, it often gets misused and that same beracha can turn into a curse (klala).

Although the Holocaust of 1939-1945 clearly overshadowed it, the First World War, also known as the "Great War" was the most appallingly savage international conflict in all preceding history, and had a profound impact on world Jewry. This was due to the existence of a large concentration of Jews within one of the principal arenas, the enlistment of unprecedented numbers of Jews to the armies of the belligerent nations and the success of Jewish leaders in influencing the political policies of the major powers. Furthermore, increasing tensions during the war years deepened the hostile attitudes towards the Jews, particularly in Germany and in Eastern Europe. Russia was especially harsh towards its Jews.

During the second year of the war, with the Czar's army being mauled on the western front, a new draft order went out for all young men to enlist and fight for the Motherland. At the time, a young **R' Moshe Feinstein** zt''l was twenty-years old and living in the Russian hamlet of Uzda where his father, **R' Dovid Feinstein** zt''l, had been the Rav. Aside from the dangers of fighting in a war, serving in the Russian Army meant being forced to desecrate the Shabbos at the threat of death, and transgression of other mitzvos. Therefore, Moshe and his parents felt it imperative to seek an army deferment for him. Moshe traveled many miles to speak with an attorney who was said to have helped others with this problem, but their meeting proved fruitless. Moshe headed back home, but decided to make a stop on the way. He got off the train at Smilovitz to visit, for the one and only time in his life, **R' Yisroel Meir HaKohen Kagan** zt''l, the holy Chofetz Chaim.

The *Chofetz Chaim* lived in Radin, Poland, but had been forced to flee to Russia, along with his family and *yeshivah*, because of the advancing German armies. They escaped just in time and found a temporary home in Smilovitz. Moshe found the *Chofetz Chaim* studying in the *Beis Medrash* with his famous disciple, **R' Elchanan Wasserman** *zt''l Hy'd*. The *tzaddik* had already heard of the "*Iluy* (young *Torah* genius) from Starobin" and delighted in discussing *Torah* with him.

Moshe then explained why he had embarked on this journey and made clear the gravity of his situation. The *Chofetz Chaim* blessed his visitor warmly and then, together with R' Elchanan, escorted Moshe to the door.

As they were about to part, the *Chofetz Chaim* turned to the future *Gadol Hador* and said, "*Chazal* tell us: '*Whoever accepts upon himself the yoke of Torah - the yoke of government and of worldy responsibilities will be removed from him'* (*Avos 3:6*). This means that if a person's actions are purely for the sake of *Hashem*, then even decrees which have already been proclaimed upon him 'will be removed from him." With these words, the *Chofetz Chaim* bade Moshe farewell.

Not long afterwards, the Russian government announced that fewer recruits would be needed than had originally been thought, and therefore rabbis would not be called to serve at that time. Many *bochurim* and *Torah* scholars scrambled to attain rabbinical positions throughout Russia to avoid conscription. The town of Uzda, R' Moshe's birthplace, was also in need of a *Rav*, and the Jews there were filled with pride to have young Moshe Feinstein, the renowned son of their former *Rav* serve as their leader. Twenty years old and still unmarried, R' Moshe was appointed *Rav* of Uzda.

In his modesty, R' Moshe would rarely speak of his meeting with the *Chofetz Chaim*. Only on *Purim*, when he was in a heightened state of joy and surrounded by his family and *talmidim*, did R' Moshe allow himself to speak of it. He was convinced that it was the *Chofetz Chaim's* blessing which had brought about his salvation at that time.

תורת הצבי על הפטרות

ושמתי כדכד שמשתיך ... וכל גבולך לאבני חפץ וכו' (ישעי' נר-יב)

In the third *Haftorah* of consolation, *Yeshaya HaNavi* delivers *Hashem's* promise that in the future, the holy city of *Yerushalayim* will become very rich and precious gems will be used for the most menial purposes. Why did *Hashem* deem it necessary to promise fabulous riches to the Jewish people? Wouldn't it be sufficient for *Hashem* to simply promise that we will live in comfort, and instead of physical wealth, our spiritual level would be raised exponentially?

R' Moshe Kordevero *zt"l* (**Ramak**) explains that every tear that a Jew sheds because of the destruction of the *Bais HaMikdash* and the Jewish people's exile turns into a "gem"

which *Hashem* stores away for the future *Bais HaMikdash*. Interestingly, the *Navi* specifically chose to use the word "מקדח" which is related to the word "מקדח" – "a burning fire," when speaking of these gems. This is indicative of the importance of these tears/gems in bringing *Moshiach* in a more expedited manner. *Hashem* wants to see that His children care that there is no home for the *Shechina* to dwell in and would even go so far as to shed tears for Him.

Although it seems to be a lofty mission that only the spiritual elite could endeavor to fulfill and accomplish, in fact, each and every simple Jew who sheds a tear in pain has the ability to have his tears used in rebuilding the holy *Bais HaMikdash* if he so chooses to direct it for that purpose.

בנים אתם לה' אלקיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת וגו' (יד-א) CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT

Moshe Rabbeinu makes a profound pronouncement with this posuk: He says, "You are children of the Hashem, your G-d; You shall neither cut yourselves nor make any baldness between your eyes for the dead." It is quite profound, yet, we must understand: what is the connection between "בנים אתם" - "You are children of Hashem," and the prohibition against defiling and cutting oneself as consolation for the loss of a loved one?

The following *machshava* was inspired by the words of the **Seforno** and the **Kli Yakar**. Typically, when a person loses a close relative, he or she naturally feels a void in their life. As a result they may either scratch themselves or rip out their hair leaving a bald spot. Both are symbols of loss, *chisaron*. To preempt this, says the *Torah*, you need to recognize who orchestrated this happenstance? Who brought it about? It was "אבינו שבשמים" - our Father in Heaven, for You, His child. Does a father ever wish to harm his child? Most definitely not! So don't become despondent, don't look at it as a misfortune. As the *posuk* continues "כי עם קדוש אתנה" - You are a holy nation and understand that there is life after death. You can help elevate the *niftar*. For a Jew, loss is not *chisaron*, rather a Father's reminder, gentle *potch* or even embrace.

Chazal also derive from the words "לא תתגודדו" a totally unrelated concept, the idea that two different sects or groups of Yidden do not exclude each other - "לא תעשו אגודות אגודות אגודות". The reason behind this is to avoid the terrible abomination called machlokes. Thus, the posuk states: "בנים אתם" - you are all one big happy family, children to the same good Father. It is a father's ultimate dream that his children remain unified. May we always apply these lessons to our lives, promote achdus and unity and finally be zoche to the end of the tefillah: אחינו כל בית ישראל המקום ירחם עליהם ... השתא בעגלא ובזמן קריב.

פשל לפה הדבר דופה

לא תאמץ את לכבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון ... (מו-ז). ... (מו-ז): There was once a meshulach (money collector) who was truly destitute. By the look of his clothing and his unkempt appearance, he looked as if he barely had pennies to buy clothes and food to eat. But he was a happy and cheerful person and no matter what anyone handed him as a donation, he graciously accepted it, thanking and blessing the person with numerous blessings.

He was known to frequent *Yeshivah Torah Ohr*, located in the Mattersdorf section of Jerusalem, and was friendly with some of the boys there. One day, when one of the *yeshivah* boys went to give him some money, the man smiled cheerily and announced, "Today is my 60th birthday!" On account of his special day, he extended even more blessings than usual to his donors and friends.

The bochur told some of his friends and they said, "Let's and treat with respect. The joy it brings him is unlimited

brothers. Do the distribution brothers brothers.

were taking him out to eat for a birthday dinner and that he could order anything he wanted. About twenty boys came to the party. They put in extra effort to make this beggar feel good since obviously no one else was celebrating his birthday. They even gave him the pictures they took at the party which he clearly cherished. This was this man's last

make him a birthday party in Center One (a *Charedi* mall).

Yerushalmi meshulach to meet them at a certain time in the

mall. When he arrived, they surprised him and told him they

They bought party hats and balloons and told the

צמשל: We should be sensitive to the feelings of the poor as the **Rambam** writes we should give *Tzedaka* with a cheery countenance and happiness in addition to feeling his pain. We must treat every *meshulach* as "ארד אריך" - from of your brothers. Do for him what you would do for your brother and treat with respect. The joy it brings him is unlimited.

birthday on this world, as he died just a few weeks later.

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF "פלשה

The foundation of *Yiddishkeit* is belief in *Hashem*. The **Rambam** composed the thirteen "Ani Maamins" that are recited every day to attest to this fact. We teach our children from the day they are born to say the words "Shema Yisroel Hashem Elokeinu Hashem Echad" before going to sleep and "Modeh Ani L'fanecha Melech Chai V'Kayum" upon awakening. Our entire education is based on the belief that Hakadosh Boruch Hu is the One - and Only One - Who created and is in control of everything. We trust that all He does is good - and for this we thank Him. As we walk outside on a sunny day holding our child's hand, we often remark to him or her, "Look at the sky - see how blue it is? Do you know Who made it so beautiful?" And of course the child knows to answer: Hashem.

R' Avigdor Miller *zt"l* asks a question. When *Hashem* created the world - the Heaven and Earth - the first thing He made was light, as it says, "ואמר אלקים יהי אור". Later, on the fourth day of Creation, *Hashem* created the sun. Why did *Hashem* need the sun if there already was light in the world? What did the sun add to the light that was already there?

The answer is quite illuminating! We say every day in *Shacharis*, "המאיר לארץ ולדרים עליה" - "(*Hashem*) is the One who lights up the earth and all those who live upon it." The sun doesn't light up the world; it is merely *Hashem's* way of making His light seem natural! *Hashem* created light and lit up the world on the first day of Creation, but on the fourth day, He hid Himself in the form of the sun. Hashem's omni-present light is emanating from His marvelous creation - the sun.

All of nature is meant to hide *Hashem*. And all of us are meant to seek Him out and find Him. *Hashem* is *mechanech* us to seek Him out and find *yeshuah* and *hatzlacha* even when they are hidden from view. So, too, must we be *mechanech* ourselves and our children to find *Hashem* in the sun and the sky and in every seemingly natural occurrence.